

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה כ"ו אדר ב' תשפ"ד | פרשת שמיני - החודש | 05.04.2024 | גליון מ' 3339

ישראל במלחמה - גיליון 25

ימי החול		פרשת שמיני - שבת החדש	
05:24←05:32	זמן תפילין / טלית	18:43	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	14:00	מנחה בבית הכנסת
06:45	שחרית ב' בימים ראשון ושני בבית האבלים מיום שלישי בבי"כ	18:53	מנחה, קבלת שבת וערבית בבי"כ "בית אהרן" בבי"כ ע"מ גן רימון ישן בקומת הקרקע
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)		שיעור הלכה אקטואלית עם הרב ארי בי"כ "בית אהרן"
09:29←09:33	סוף זמן ק"ש	06:45	שחרית א'
18:55	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:08←19:04	שקיעה	08:30	שחרית ב'
20:10	ערבית		פרשת שבוע - גילי זיוון
21:00	ערבית (בשקד ג')	13:30	מנחה א'
		14:00	מנחה (בבית שנון)
		16:45	תהילים בבית דקלה גינזברג
		17:10	לימוד הורים וילדים פניני הלכה לילדים לפסח
		17:30	מנחה ע"מ
		17:40	מנחה ב'
		18:00	שיעור- הרב ארי
		19:39	צאת השבת

"וַיֵּדַע אֱהָרֹן" – דְּבָרֵי לְפָרֶשֶׁת "מִנִּי" –
לְזַכְרוֹ לֵעֲלֵי אֱמִי דָוִד (מִשְׁנֵי) מִצְרֵי ז"ל.

בימים אלו, בהם נכתב דבר התורה לפר' "שמיני", עדיין נשמעים קולות ירי מערבית לחלוננו, צה"ל פועל בגזרת עזה ובצפון וקשה להעריך עד מתי ימשך מצב הלוחמה. לפני חצי שנה, בבקר שמחת תורה תשפ"ד התהפך עלינו עולמנו ויום השמחה נהפך ליום הטבח הנורא ביישובי העוטף, ליום זעקה ומספד. כך גם חגיגות חנוכת המשכן (כמסופר בפרשתנו) הפכו ליום מוות ושכול.

אהרון הכהן הגדול מאבד את שני בניו, נדב ואביהו, בעיצומו של טקס חנוכת המשכן המרגש. התורה מתארת את הרגע המרגש כאשר אחרי כל ההכנות המדוקדקות נושא אהרון הכהן "אֶת-יָדוֹ אֶל-הָעֵם, וַיְבָרֶכֶם; וַיֵּרָד, מֵעֲשֵׂת הַחֲטָאת וְהַעֲלָה וְהִשְׁלֵמִים. וַיָּבֵא מִשֶּׁה אֶת-אֶהָרֹן אֶל-אֶהָרֹן מוֹעֵד, וַיִּצְאֵוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-הָעֵם; וַיֵּרָא כְבוֹד-ה', אֶל-כָּל-הָעֵם. וַתִּצָּא אֵשׁ, מִלְּפָנֵי ה', וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ, אֶת-הַעֲלֵה וְאֶת-הַחֲלִבִּים; וַיֵּרָא כָּל-הָעֵם וַיִּלְנוּ, וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם" (ויקרא ט, כב-כד).

אמנם הקורבנות ובית המקדש רחוקים מהוויית חיינו אבל אנחנו יכולים להבין את ההתרגשות העצומה המתוארת בכתובים. אחרי כל העשייה של בניית המשכן וחנוכתו, מגיע הרגע החשוב בו יוצאים המנהיג והכהן הגדול אל העם ומברכים אותם, וברגע זה, נוכח כל ההמונים, יורדת אש מן השמים ואוכלת את הקורבנות. הנוכחים מבינים שעשייתם רצויה, והם שרים בהודיה משתחוויים ונופלים על פניהם בהתרגשות עצומה.

אלא שבדיוק ברגע מקודש, מרנין וייחודי זה קורה האסון הבלתי נתפס: נדב ואביהו בניו של אהרון מתים ממכת אש שמימית. "וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֶהָרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֵשׁ מִחֶתְתּוֹ, וַיָּתְנוּ בָהֶן אֵשׁ, וַיִּשְׂימוּ עָלֶיהָ קִטְרֶת; וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה', אֵשׁ זָרָה, אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם" (שם, י, א). התגובה האלוהית למחוותם הנרגשת מיידית: "וַתִּצָּא אֵשׁ מִלְּפָנֵי ה', וַתֹּאכַל אֹתָם; וַיָּמָתוּ, לִפְנֵי ה' " (שם, ב). משה מנסה לתת הסבר לאסון הנורא ואומר לאהרון אחיו: "הוא אֲשֶׁר דָּבַר ה' לְאֹמֵר בְּקִרְבֵי אֶקְדָּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעֵם אֶקְבֹּד"¹ ואהרון? אינו אומר דבר. לא צועק, לא שואל, לא מנסה להסביר, אלא מגיב בשתיקה: "וַיֵּדַע, אֱהָרֹן".

מה פשר שתיקתו של אהרון? האם זו השלמה? או שמא זו שתיקה של אי הסכמה? ואולי זו מחאה? יש שפירשו את השתיקה ככניעה להכרעת האל, ויש הטוענים: זו שתיקה רועמת במקום בו נגמרות המילים. אני רוצה להציע את האפשרות שדומיית אהרון היא כעס נוכח דברי משה, המתיימר לתת הסברים ברגע כואב ונורא זה.

משה פותח את דבריו במילים: "הוא אֲשֶׁר דָּבַר ה' לְאֹמֵר בְּקִרְבֵי אֶקְדָּשׁ... – אבל מתי אמר לו כך אלוהים? הפרשנים המסורתיים מחפשים בנרות את הרמז לדבר ה' למשה בכתובים² אבל אני רוצה להציע קריאה אחרת: אולי אלוהים לא דיבר עם משה, וזוהי פרשנותו של משה לרצון האל? אם כך נבין את הכתוב, הרי ששתיקתו הרועמת של אהרון מבטאת את התנגדותו לכל ניסיון לתת הסבר וצידוק בשם האל למותם של בניו על אבותם.

בהמשך הסיפור מתואר דיאלוג מסוג אחר לגמרי בין אהרון למשה (ראו פרק י' פס יב - כ). שם, במקום לשתוק למול תוכחת משה, בוחר אהרון לענות: משה מצווה על אהרון ובניו לקחת את הנותר מן המנחה המוקרבת על המזבח ולאכול אותה במקום קדוש. והנה, למרות ההדגשות החוזרות ונשנות כי הציווי לאכול את הנותר מהקורבנות במקום קדוש הוא בשם האל, מתברר כי אהרון ובניו הנותרים אינם אוכלים את הברש. משה מתרעם

¹ מהי האש הזרה שהקריבו בני אהרון, ומה פשר דברי משה "בְּקִרְבֵי אֶקְדָּשׁ" ישנם פירושים רבים: הקירבה אל הקודש מסוכנת; דווקא הקרובים צריכים לדקדק במצוות ולא להוסיף מדעתם; האל מקפיד דווקא עם הנבחרים, שהם הקרובים אליו ולכן יש כאן גם מעין נחמה לא רק הסבר למוות הפתאומי והקשה ועוד פירושים רבים ושונים ראו למשל <https://www.929.org.il/page/100>.

² ראו פירושיהם הדחוקים של פרשני ימי הביניים: רש"י, אבן עזרא, רמב"ן ועוד רבים.

ומוכיח אותם: "מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש, כי קדש קדשים, הוא; ואתה נתן לך, לשאת את-
עון העדה, לכפר עליהם לפני ה'!" (שם, טז-יז).

הפעם אהרון איננו שותק, ואיננו מקבל את ההוראות מלמעלה ומשיב למשה בשאלה רטורית: "הן היום הקריבו
את-חטאתם ואת-עלתם לפני ה', ותקראנה אתי כאלה; ואכלתי חטאת היום? הייטב בעיני ה'?" איך אני יכול לאכול
מקורבן החטאת כשבניי שרק רצו לעשות טוב ולהוסיף "אש" מיוזמתם, מתו היום – שואל אהרון, האב השבור,
והפעם משה מקבל את דברי אהרון ככתוב: "וישמע משה, וייטב בעיניו".

הדיאלוג השני בין משה ואהרון מאיר מחדש את שתיקת אהרון בתחילת האירוע. משה ביקש להעניק הסברים למות
שני אחייניו בעיצומן של החגיגות. אהרון, האב השכול, שתק לא מתוך הכנעה אלא מתוך מחאה והתנגדות לניסיון
להסביר ולהצדיק את הנורא מכול. עם הזמן הוא גם מעז ומטיח במשה כנושא דברו של האל, כיצד אוכל לאכול
מהקודש כשהקרבה היתרה של בניי אל הקודש הביאה עליי אסון נורא כל כך?! והפעם הבין משה את כאבו הנורא
של אחיו. לא הטיף ולא נימק, אלא חיבק ואישר את תגובת האב הכואב.

גם אנחנו בימים אלו מוצאים עצמנו לא פעם מול מותם של הטובים ביותר. כאהרון, גם אנו מבקשים לקרוע שערי
שמים בזעקתנו "הייתכן?!". ובו בזמן אנו מוצאים עצמנו שותקים חסרי אונים מול סופיות המוות.

גילוי גיוון

שבת אהרנית

ראש חודש ניסן יהיה ביום שלישי
המולד: ליל שלישי שעה 22.57 ו-7 חלקים.
(על פי לוח ארץ-ישראל, הרב טוקציינסקי).

קיבוץ סעד אבל מרה על פטירתו של חברנו הוותיק

אהרון פורת

ושולח תנחומים מעומק הלב
לרעייתו אילה ולילדים – שפרה, יעל, חגי, ברוך ואורי
ולכל המשפחה המורחבת.
מן השמיים תנוחמו.

אימת דרורי סופדת לאהרון פורת ז"ל

אהרון, חבר יקר שלנו, שלום,

סעד. השכם בבוקר. בחוף השחרורים מתחילים את היום בשירת החופש, ולעומתם טרטור מנוע של מטוס, שחג
סביבנו. אפשר לשמוע קולות של חיים שמתחילים לנבט אחרי הטבח שהתחולל סביבנו בשבעה באוקטובר. אני
מקשיבה לקולות היום המתעורר. הכל כמעט נורמלי. בתקופה הזו השקדים לאורך כביש 232 ירוקים ויפים. הם
סיימו את הפריחה לפני כשבועיים. אתה נפרד מאיתנו בזמן של נוטע. הזומר המהיר ביותר בסעד, עם שתי מזמרות
– אחת בכל יד.

"היו ימים" נהגת לומר, בימים ההם היית מרכז המטע, סטודנט חרוץ המתכוון ללימודי הדוקטורט בביוכימיה, תוך
שתיית קפה חזק בלילה, כדי להישאר ער, לומד חריף של התלמוד ואיש שיחה סקרן ומתעניין.

לפני כעשרים וחמש שנה, בעת תפילת שחרית, בעודך עטור טלית ותפילין, איבדת את ההכרה ונפלת. האירוע המוחי שעברת עיצב את שארית חייך. לדבריך, הסיבה שבחרת לחזור ולחיות היתה הבשורה על הולדת נכדתך הבכורה, מעין.

משהחלטת על כך – נלחמת כדרכך, באומץ ובגבורה להישאר עצמאי, למדת לדבר מחדש ואפילו כתבת ספר על ההתמודדות עם המחלה, חזרת לעבוד במכוורת, אבל הצטערת על הידע הרב שהיה לך ואבד. "הבריאים לא יבינו לעולם".

אנחנו התקרבו אליך כשיכולת הדיבור שלך כבר היתה מוגבלת. קיבלת אותנו על הכורסה, שהלכה ונעשתה מרופדת ומותאמת עם השנים, ודיברנו בשקט של שבת בבוקר. במעט מלים, בנוסחאות קבועות ניסית להביע את התסכול, הכעס, חוסר האונים ובצידיך את ההודיה: "נמאס לי, אבל לא כואב לי בכלל", אמרת.

אהבתי במיוחד את חוש ההומור והסיפורים על אנשי סעד. סיפרת על מישוהו שתמיד רץ ומיהר, ופעם כשאמרת לו שלום הוא עצר ושאל: "מה, אתה מדבר?". זו היתה הדרך לזיהוי אנשים טובים (על הרעים לא הסכמת לדבר): "הוא היה טוב אליי בבית הכנסת", "היא תמיד אומרת לי שלום".

ביאליק, במאמרו "גילוי וכיסוי בלשון", כותב: "הלשון לכל צירופיה אינה מכניסה אותנו כלל למחיצתם הפנימית, למהותם הגמורה של דברים, אלא אדרבה, היא עצמה חוצצת בפניהם. מחוץ למחיצת הלשון, מאחורי הפרגוד שלה, רוחו של האדם, המעורטלת מקליפתה הדיבורית, אינה אלא תוהה ותוהה תמיד". נהגת לומר שאתה לא מבין למה זה קרה לך. מה "הוא" רוצה ממך. מה לא עשית בסדר. ניסית למצוא הגיון ופשר לחיים שאחרי האירוע. עבורי, המפגש איתך היה המפגש עם "רוח האדם": אומץ בלתי מתפשר להילחם על מה שנכון ומוסרי בעיניך, חוכמה רבה ללא מילים, צניעות וענווה ואמונה בערכי הקיבוץ והיהדות.

אהבת את סעד, שהיתה הבית שלך במשך 65 שנה, על אף שחזרת ואמרת בצער ש"זה כבר לא קיבוץ יותר". בילדותך מתה עליך אמך, המוסדות בהם גדלת לימדו אותך את קשיי החיים, ולא נתנו לך את החום הביתי שילד זקוק לו. בסעד הרגשת לראשונה בבית. אילה שהצטרפה לבניית הבית שלכם כאן, ראתה אותך לראשונה במלוא תפארתך בכרם, מפגש שהיווה את היסוד למשפחה הגדולה והמלוכדת שהקמתם. למדנו מכם - אילה, שפרה, יעל, חגי, ברוך ואורי ומהמשפחות שלכם נאמנות, תמיכה ונדיבות.

ברוך שובך הביתה, אהרון, אל המקום שלך, אל האדמה שלך. ממש קרוב למה שהיה פעם מטע השקדים שלך. מי ייתן ויחזרו הביתה גם השכנים שלנו כולם, וכל החטופים ממחילות עזה, ונדע כולנו ימים של ברכה ושפע על אדמתנו הטובה.

הבת יצף סופרת לאביה - אהרון פורת ז"ל

קיבלתי במתנה שני אבות. את שניהם הערצתי ואהבתי מאד. שניהם היו מיוחדים במינם. עקשנים, מוכשרים, צנועים ויפים מאד. הראשון נעלם במפתיע, אפילו לא הספקתי להיפרד.

השני הגיע עם הרבה סבלנות, וקיבלנו במתנה זמן איכות. כזה שיכולנו להיות כולנו יחד, מבלי שימהר להספיק עוד משהו, לנצל את הזמן הכי טוב שאפשר. זכינו, באמת שזכינו, אבא, להיפרד ממך כמו שמגיע לך.

זכינו להודות לך על שנים נפלאות, על גבורה, אומץ ועל נחישות בלתי מתפשרת.

זכינו לראות אותך שוכב רגוע ונינוח, מוקף בהמון חום ואהבה. זכינו לספר לך עוד בחייך כמה אנחנו גאים בך וכמה מיוחד אתה.

ואתה הקשבת, ונשמת לאט לאט, כמו שתמיד קיוונו. שרק לא תסבול.

שכבת רגוע, ויפה כל כך. באצילות האופיינית לך.

ופשוט נשמת.

וכל הקמטים נעלמו, והשיער הפך כהה ורך,

ואנחנו לידך, נדהמים שוב ושוב מהעקשנות הבלתי מתפשרת, נלחם על כל נשימה, כמו שרק אתה יודע, אבא.

ונוכחנו איך לקחת אותנו על הטרקטור לפריחה של השקדים, איך היית תמיד הגבר הכי חתיך עם כובע טמבל וסנדלים, איך העמסת את השק של הכביסה על הכתף, ורכבת על האופניים עם יד אחת למכבסה, איך היית הכי מהיר בתורנות שטיפת כלים, איך למדת את כל התארים בשעות הקטנות של הלילה עם גרעינים שחורים ושוקולד מריר.

נזכרנו שמעולם לא שמענו אותך מרכל או מקלל, מעולם לא התלוננת, לא קיטרת. בשש ועשרים לערך בבוקר, לפני 27 שנים נפרדנו ממך, אבא, כשאתה עטוף בטלית, עם התפילין על הראש. במקום לעלות על הטרקטור ולצאת למטע הובהלת באמבולנס לביה"ח סורוקה. היום בערך בשש ועשרים בבוקר נפרדנו ממך שוב. חזרנו יחד איתך, אבא, לסגור מעגל בבית הכנסת "בית אהרון". אני מודה בשם כולנו לכל מי שהגיע לכאן היום, ולכל האנשים המקסימים שתמכו וליוו את אבא ואתנו לאורך כל השנים (חברים, שכנים, ועדות ועוד). תודה מיוחדת לאיילת ולדוד, לאתי, עטרה, הדס ותמיר, תודה גדולה לדרי' אמיתי אוברמן שוויידא שאבא יזכה להיפרד בכבוד. והתודה הכי גדולה - לאמא, שתמכה, ליוותה וטיפלה במסירות הירואית, שעשתה הכל בצניעות, בשקט ובענווה.

תודת הקהילה לרב ארי טו ולנצחה

לקראת השבת האחרונה הענקנו לרב ארי ולנעמה תשורה קטנה המבטאת תודה גדולה על הליווי שלהם לאורך כל השנים, ובמיוחד בחצי שנה האחרונה. לפניכם המכתב שקיבלו השניים.

כְּשֶׁאֲנִי טוֹבֵעַת
אֵין צָרָךְ שְׁתִּתְּאָרוּ לִי אֶת הַמַּיִם
לֹא אֶת צְבָעִם, לֹא אֶת עֲמָקִם
הָרִי אֲנִי חֹשֶׁה אוֹתָם עַד צְנוּאֲרִי.
יֵשׁ לִי רַק בְּקֶשֶׁה
אֶל תִּחַדְדֵנוּ לְרַגַע מִלְתָּאֵר לִי
אֵיךְ נִרְאִית
הַיְבֻשָּׁה.
(טלי ורסנו-אייסמן).

לרב ארי ולנעמה היקרים,

אומנם תמיד ידענו שזכינו בכם, אך לעיתים תקופות משבר חושפות ומגלות עוד רובד ממה שכבר ידענו...

חוויו השנה טלטלה שלא הכרנו, ואתם הייתם שם כדמויות הנהגה משמעותיות ביותר. מהווים אוזן קשבת ברמת הפרט, ומתווים דרך וערך ברמה הציבורית. והכל ברגישות, בניסיון להכיל ולתת מקום לכל המורכבויות, ותוך הקרבה ומסירות מצדכם ומצד בני משפחתכם.

אנו מודים לכם מעומק הלבבות של כולנו, ומתפללים שזוכה יחד אתכם להמשיך להחזיק ברוח ובאמונה שהענקתם לנו ולתת הלאה.

בְּקֶרֶט טוֹב

הַשְּׂרִיקָה הָאֲרֻכָּה מְחוּץ לַחֲלוֹן -
צְפוּר שִׁיר מְחֻזָּרֵת
אוּ לְצִיָּאָה מְכֻוֶּנֶת.
הַזְמִזוּם הַמְתֵּמֵד שֶׁמְמַלֵּא אֶת הָאָוִיר -
דְּבוּרִים בֵּין פְּרָחֵי הַדָּר
אוּ קְטִיבֵי"מ בְּמִשְׁיַמַּת תְּצַפִּית.
הַהֶדְף שֶׁהֲרַעִיד אֶת כָּל מְשֻׁקָּפֵי הַבַּיִת -
מִתְבַּגֵּרֵת כּוֹעֶסֶת
אוּ פִיצוּץ מְבַקֵּר.
הַרְעַם שֶׁהֲתִגְלֵגֵל מֵעַל הַגַּג בְּחֶשֶׁד -
מְלֵא "כּוֹחוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ"
אוּ שׁוֹב בְּרֻכָּה לְבִטְלָה?

כִּמָּה טוֹב לְלַקֵּת לִישׁוֹן בְּבַיִת שְׁלֶד,
בְּמִטָּה שְׁלֶד,
בְּמִקּוֹם הַכִּי בְּטוֹחַ שְׁלֶד,
וְאֵף פֶּעַם לֹא לְדַעַת עַד הַסּוּף
מָה
יְעִיר
אוֹתְךָ.

שְׂרִית מְרִנָּה

תּוֹדָה וְהַאֲרָכָה רַבָּה

הַפֶּעַם אֲנִי מִבְקֵשׁ לְמַלֵּא חוֹב שֶׁל כְּבוֹד כִּלְפֵי קְבוּצַת יְבֵנָה.
אֲנִי מִתִּיחַס לְדֶרֶךְ הַמְכּוֹבֵדֵת וְהַמְתַּחֲשֶׁבֶת מֵאֵד שְׁבָה נִקְטָה יְבֵנָה כִּלְפֵי סַעַד, כְּקֵהִילָה וְכַבּוּדִים, מֵאֵז אִירוּעֵי הַשְּׁבַע
בְּאוֹקְטוֹבֵר.
מְדוּבֵר עַל קְלִיטָה רַחֲבַת הַיֶּקֶף שֶׁל מְפוֹנִים מְבוֹגְרִים שֶׁלֵּנוּ אֲצִלֵּם לְאוֹרֵךְ תְּקוּפָה כָּל כֵּךְ אֲרוּכָה, וְעַל הַיַּחֲסָה הַחֹסֵם וְהַעוֹטֵף
שֶׁהַעֲנִיקוֹ לְמִשְׁפָּה רִידֵר הַמּוֹרְחַבֵּת לְאַחַר הָאֲסוּן שֶׁפָּקַד אוֹתָם. יְבֵנָה יִזְמָה גַּם מִשְׁלוּחֵי עוֹגוֹת (לְפִי הַזְמֵנָה מְפוֹרְטָה!)
לְחַבְרֵינוּ בְּמִלּוֹן, וּבִשְׁבּוּעַ שֶׁעֵבֵר הַגְּדִילָה לַעֲשׂוֹת בְּאִירוּחַ רַחֲב-לֵב שֶׁל קֵהִילַת סַעַד בִּירִיד פּוֹרִים, וְעוֹד יֵדָה נְטוּיָה בְּמַעֲשֵׂי
חֶסֶד שׁוֹנִים וּמְגוּוֹנִים.
לְטַעֲמִי, אֵין הַגְּדֵרָה טוֹבָה יוֹתֵר לְכַךְ מֵאֲשֶׁר עֲרֻבוֹת הַדְּדִית בְּרַמַּת קֵהִילוֹת הַקִּיבוּץ הַדְּתִי.
קְבוּצַת יְבֵנָה - תְּבוֹרְכִי וְתִתְּבַרְכִּי!
נִשׁוּב וְנִיחַל לְחֻזְרַת כָּל הַחֲטוּפִים בְּמַהֲרָה, וְלִשׁוּבָם שֶׁל חֵיילֵינוּ בְּשִׁלּוּם לְבַיִתָּם.
שְׁבַת שְׁלוֹם!

דְּנִי מְרִנָּה

ביוזמת חברות בסעד, אנו פותחים השבוע במדור חדש - "פינת החטופים והנעדרים" - בה נזכיר מדי שבוע שני חטופים, על מנת שלא יישכחו, ואולי יהיה בכך מעט לסייע לשובם במהרה אלינו, אמן כן יהיה רצון!

פינת החטופים והנעדרים

אגם ברגר

בת 20, חולון

אגם מתנדבת עם אוכלוסיות מיוחדות ועוזרת לילדים עם קשיי למידה וקשיים בבית, נגנית כינור מחוננת, יש לה אחות תאומה בשם לי-ים, ושני אחים בר ועילאי. אגם נחטפה לעזה ביום שבת, 7 באוקטובר. היא זוהתה בסרטון שפרסם חמאס, שבו היא נראית מובלת לכלי רכב. רגעים לפני כן הספיקה להתקשר לאביה ולעדכן אותו שיש שם יריות.

אלכסנדר דנציג

בן 75, ניר עוז

קרוביו של אלכסנדר שנחטף לעזה מספרים עליו: אבא, סבא, איש חינוך, איש ספר ואיש אדמה. יליד ורשה, בן לניצולי שואה. ממייסדי המסעות לפולין ומוביל הדיאלוג היהודי-פולני בארץ ובפולין מזה 30 שנה.

בתפילה שישובו הביתה במהרה ובשלום.

בית שקמה חולון חלקית

החל מן השבוע הבא נפעיל את בית שקמה לכמה שעות בשבוע.

תרכזו את הפעילות באופן זמני דליה רועי.

מוזמנים חברים מפעם וגם "חדשים".

הבית יפתח בימים א, ג, ה. בשעות 9:30 עד 12:00 למשחקי חשיבה, התעמלות ועוד.

התעמלות עם יעל זלינגר ביום שלישי בשעה 10:30 וביום חמישי בשעה 9:30.

שיעור קרמיקה עם תרצה אורן ביום שני בשעה 10:00 בסדנת קרמיקה. (אחרי ארוחת הבוקר במועדון).

שיעור תנ"ך עם הרב ארי ביום ג' בשעה 9:30 בבית שקמה.

פרשת שבוע עם הרב ארי ביום שישי בשעה 9:30 בבית שקמה.

בהצלחה ובשמחה!

אמיכי ודורון היימן-רולן
מלא טוב מקרב לך
אהלדת הבת!
מי ייתן והקטנה תצדף
לצולמ שקט ושלו יותר

אניאלי ולבנימין סלנט
ברכות חמות אהלדת הנינה
נכדה לזהר וליסציהו סלנט
בת אלירל ולשלומי
כן ירבו השמחות במשפחתכמ!

מלא טוב וברכות רבות
לסבתא רבתא ריבה לזהר
אהלדת הנינה הראשונה
נכדה לאורנה ומוקי לזהר
בת לאל וללעריאל
השעה טובה ורוב נחת!

ברכות חמות לרני אע
לכבוד שחרורק מצה"ל.
המשיכי לצמח וללהתפתח בתחומים הקרובים אלייך
והלואי - בימים של שלום ושלווה על כל עם ישראל!

לאריאל אלן המתאיים לקורס חובלים
וליהל הלפרין שהתאייסה לחילוף ולהצלחה
ברכותינו החמות יללו אתכמ
בהצלחה רבה בשירות הצבאי ושובו אלינו בשלום!

לאור ולניקו - הכלה והחתן
רוב ברכות לחתונתכמ!
להורים רונית וארלה' ברט
לסבים חנלה' ודני ברט
ולכל החמולה - הרבה נחת, שמחה ובריאות.

משפחת רונית וארלה' ברט מזמינה את כל הציבור לקידוש לכבוד החתונה, בשבת לאחר התפילה,
בשעה 11:00 במועדון לחבר. בואו בשמחה!

הודעות ותוכניות כהכנה לפסח - ואגדת דת

רשנו ביומנים!

לכבוד ראש חודש ניסן
ביום שלישי ר"ז - 9.4
20:30 במועדון לוזבר
הרב הראל קצין
"קרוב יום אשר הוא לא יום ולא
לילה..."
מהזקירות ב 504 אל ההכנות
לפסח ובחזרה

לימוד הורים וילדים
משבת זו -
פרשת שמני - שבת חודש,
זלמוד מ 17:10 עד 17:40
לקראת חוג
מפני הלכה לילדים לפסח

המשך כתיבת ספר התורה
לזכר נרצחי שמונת תורה
ובתוכם בנינו היקרים
נבו ארד ודור רידר
יום ראשון ו' ניסן 14.4

אפיית מצות מצווה
בליוי צוות משואות יצחק
ביום ראשון ו' ניסן 14.4
מ 13:30 עד 18:30
פרטים נוספים בהמשך

ראש רבני צוהר
הרב דוד סתיו
ביום זמשי ג' ניסן 11.4
20:30 במועדון
"היבטים זינכיים כליל הסדר"

מהיכל המלך

גזר

שנת 2023 הסתיימה בצורה יוצאת מהכלל. מבחינת הכמות המשוקות הכוללת עמדנו בתוכנית העבודה. החלוקה בין שווקי הייצוא והשוק המקומי השתנתה לטובה.

כוחנו בשוק המקומי גדל בשנה האחרונה בעקבות תובנה מרכזית של מיקוד בשוק זה כשוק יעד על חשבון שווקי הייצוא, בעיקר על חשבון שוק רוסיה. שווקי הייצוא הלכו והצטמצמו עקב חוסר כדאיות כלכלית לאורך השנים. לשמחתנו צמצום זה ושינוי היחס בין השווקים, יחד עם עליית מחיר משמעותית מאוד, הן בשוק המקומי והן בשווקי הייצוא, גרמו לשינוי מגמה ברווחיות החברה. שינוי זה התווסף לשינוי ולשיפור המתמשך ביעילות התפעולית אותה מוביל חגי והצוות לאורך שנים, דבר שהביא בפעם הראשונה את תאגיד הגזר מאז שנת 2015 לרווחיות. עם סיכום הדו"חות ניתן לומר שהרווחיות משמעותית. מסתמן שהרווח השנה גבוה בכ-9.5 מלש"ח מההפסד שצפינו שיהיה בתאגיד בשנה זו. מדובר בשינוי מגמה שהוא תוצאה של עבודה קשה של חגי ושל הצוות ושל אמונה ואמון שניתן לחברה ע"י הדירקטוריון לאורך השנים הללו. הדו"חות המסכמים כמובן יוצגו לדירקטוריון ולאחר מכן גם לאסיפה במסגרת הצגת התוצאות הכלליות של שנת 2023.

דוקא בזמן זה נכון לנו לשוב ולהחזיר את צעירי וצעירות הקיבוץ לעבודה בענף, במשרות ניהול ייצור וניהול משמרת וצוותים, וגם בעבודת אדמיניסטרציה. המעוניינים מוזמנים / מוזמנות ליצור קשר עם חגי ולהחזיר את הקיבוץ לגזר. ישר כוח לחגי ולצוות על התוצאות הירוקות והמשמחות.

אסטרטגיה פיננסית

לאחרונה החלנו לעסוק בגיבוש אסטרטגיה פיננסית לקיבוץ סעד. המטרה היא להסתכל על כלל החברות הפעילות בתאגיד האחזקות כלומר- על כלל הפעילויות המשקיות, להעריך את חוסןן ולחזות את תוכנית הפעילות לחומש הקרוב. מתוך זה בעצם להבין היכן עומד תאגיד האחזקות היום ואיך נראה הצפי קדימה. זאת בכדי להבין מהם המקורות הכספיים העומדים לרשות הקיבוץ.

ומן הצד השני להסתכל על כלל השימושים העכשוויים והעתידיים של הקיבוץ (קהילה) בכדי להציג תוכנית מקורות ושימושים שתהווה את תוכנית החומש הקרוב, ומתוך זה להתוות גם את מדרג השימושים כלומר איזה שימוש קודם לאחרים.

התוצאה הנוספת שאנו רוצים להביא לאישור היא מודל הפעלה הקבוע הכולל את אופן העברת הרווחים בין התאגידים לתאגיד האחזקות ובין תאגיד האחזקות לקיבוץ. מתוך כוונה לאפשר מודל כלכלי איתן ורב שנת המאפשר את המשך פיתוח העסקים ואת קיום אורח החיים שנרצה לשמר לרווחת כלל חברי וחברות הקיבוץ. מדובר בעבודה רחבת היקף הכוללת הן עסקים והן קהילה.

לצורך ביצוע העבודה אנחנו נעזרים בצוות רואי חשבון ממשרד עובד גובי. העבודה תוצג ותאושר בהנהלות השונות וכמובן באסיפה ותהווה מצפן כלכלי ארגוני לאורו נעבוד בשנים הקרובות.

ענת פלומ!

כרמל הפריין